

IO. BAPTISTÆ
PORTÆ NEAPOLI-
TANI, MAGIÆ NATVRA-
LIS LIBRI VIGINTI,

IN QVIBVS SCIENTIARVM
*Naturalium diuitiæ, & deliciae demon-
strantur.*

IAM DE NOVO, AB OMNIBVS
mendis repurgati, in lucem pro-
dierunt.

*Accessit INDEX, rem omnem dilucide representans, co-
piosissimus.*

Librorum ordinem, qui in hoc opere continentur,
versa pagina indicabit.

HANOVIAE,

Typis Wecheliani, impensis Danielis ac Davidis
Aubriorum & Clementis
Schleichii.

M. DC. XIX.

ILLVS. IVNIO
BOBALI ANDREÆ FI-
LIO RAGVSEO

IOANN. BAPT. PORTA NEAP.

S. P. D.

*Literam qua domierat. filiam Illustriss.
fami imitatam, & ad te properantem
vix inhibere potuit: ingentes, quæ de suo
viro soror laudes retulit, adeo generosa
invidia eius animum replere, ut omni
abrupto continentia, & honestatis vitu-
culo nequeat sibi temperare, quin clamitet, non alium,
quam te virum expetere, cui si ipse denegatus sis, in suis
latibus consensere potius, quam aliorum velle subire
periculum. Etenim si inter se conferantur, non indigni-
or sorore sibi videtur. Si illa causas rimatur, ipsa parit
effectus, si illa conemplatur, ipsa facis agenda, qua sub
contemplationem cecidere in hominum lucem venire
proponit, & si illa ob inuentionem superbit, ipsa ob por-
tentosas operationes non minus ambitiosa est. In quibus
non animus solū enutritur intelligendo: sed sensus quoq;
corporis omnes effectibus alliciantur, recreanturque.
Hæc igitur Magia omnes alias scientias excellit, (divi-
nam tamen Philosophiam excipio) ut illi cætera artes,
atq; facultates, tanquam regina, famulari videantur.
Scribit Cicero: Neminem apud Persas regno potiri so-
litum, qui primū Magiam non percepisset. Et Plato in
Alcibiade: Imbuuntur Persarum Regum filii, ut ad*

IO. BAPTISTÆ
PORTÆ NEAPOLI-
TANI, MAGIÆ NATVRA,
LIS LIBER PRIMVS,

Qui rerum causas vestigat, è quibus mira-
biles manant effectus.

Magia quid significet? CAP. I.

MAGIAM a Perside nomen, & originem duxille inter Platonicos non obscuri testantur Porphyrius, & Apuleius, in oratione pro Magia. Suidas Græcus nomen à maguleis traxille putat. Cicero libro de Distinctione, Magus, inquit, per linguam non nisi interpretès diuinorum, & cultor, ac genus sapientium est apud eos. Hieronymus ad Paulinum scribens, ait Apollonium Tyaneum fuisse Magum, sicuti vulgus, siue Philosophum, vt astringunt Pythagorici. Pannius inter authores constare sine dubio dixit in Perside ortam a Zoroastre Oromasi filio, diligentiores paulo ante hunc alium fuisse Zoroastren Proconscum. Pannius de ea Osthanes commentatus Nerxem Persarum Regem bello, quod is Græciæ intulit comitatus, ac veluti semina artis portentosa sparsisse obiter, infecto quocunque commeauerat mundo, qui ad rabiem, non auiditatem modo scientiæ eius Græcorum populos egit. Magia igitur apud omnes pro sapientia, & perfecta naturalium rerum cognitione accipitur, eosque Magos appelliant, quos Latini Sapientes, Græci Philosophos ab vno Pythagora, illius nominis primo, vt scribit Diogenes, Indi Brachmanes, & Gymnosophistas græcè, quæi iudeos philosophos dicat, Babylonii

Magisteria qua sint, & quomodo extrahantur.

CAP. XIV.

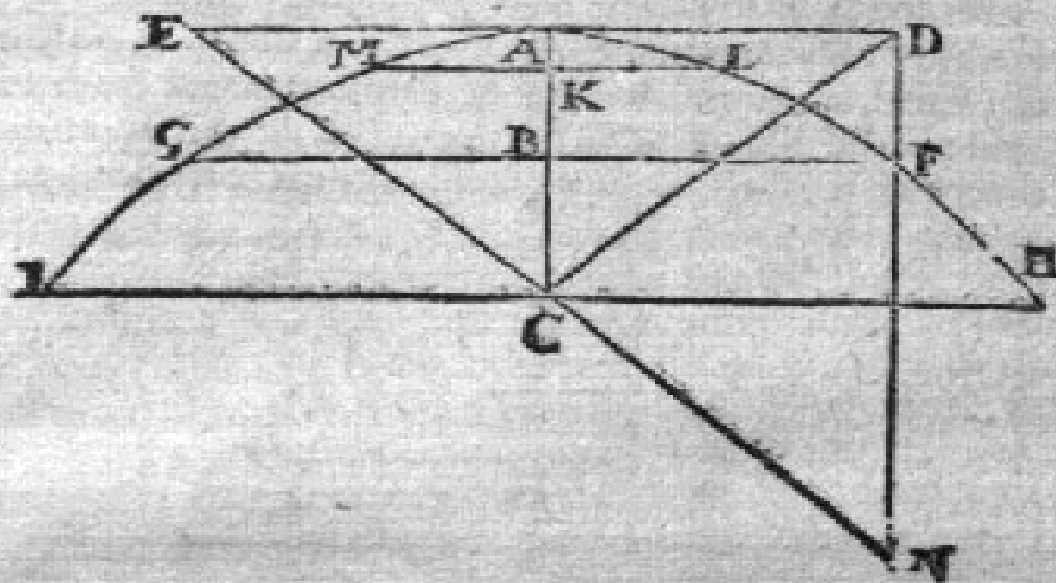

Diximus, quintas essentias proprietatum, naturam sequi mistorum, contra autem magisterium, elementorum qualitates sequi, ut neq; spiritum, neq; tincturam extrahant, sed quoddam medium inter vtrumque: magisterium igitur est id, quod præter separationem elementorum à rebus extrahi potest. Essentia quinta sæpissime colores, tincturae semper, at magisteria colores non sequuntur. Extrahendorum magisteriorum ratio diuersa est ex diuersitate rerum naturalium. Exemplum apponemus, extrahendo

Magisterium gemmarum coralli & unionum.

Contere gemmas, & reuerberationis igni vehementissimo appone, ut in calcem redigantur, comitem ei adde salnitrum, sed æquis ponderibus, calcem solue in aqua vitæ, & quod in aquam abie, transfunde: reses puluis iterum igni exponatur, & in calcem melius redactus, aquæ indatur, idque donec totum in aquam abeat; aquam calenti furco

ptilus conus $EDNC$, cuius sectio parabolica erit ABC , re-
cta DC coniaxis, & CE semidiameter basis conij. Per pun-
ctum C trahatur ipsi DE parallela HI , longitudinis, CE ,
& CD , & per punctum B trahatur alia parallela dictæ ED ,
quæ sit FBG , & sit BG , & BF vtraque æqualis ipsi AC erit
 FG latus erectum, & HI basis sectionis parabolæ. Si igitur
trahatur linea per puncta $HFAGI$, erit sectio parabolica
cuius digramma sequens.

Sed aliquid combusturos non oportet speculum parabolici-
cum construere ad magnitudinem totius lineæ $HFAGI$,
sed eius portionem accipere. Videlicet, si verticis partem
quæserimus, quæ sit LAM , vt linea LM secet AC in K
aut maior, aut minor, si maiorem vis facere, inferius secet-
tur AK : nam quanto maior erit, eo intentior, & celerior
erit combustio, si minor supra AK . Sed hoc modo facien-
dum, vt prædicta linea LAM curua præcisius designetur,
vt error vel minimus committi possit. Protraho igitur li-
neam in plana tabula ABC , & sit AB duplum distantia,
ad quam ignem immittere intendimus, id est, longitudo
sagittæ ABC , & ex puncto B , erigo lineam perpendiculä-
rem BD , cuius altitudo sit eiusdem semidiametri sectionis
faciendæ, id est, linea LM , cuius medietas LK . Inde semi-
circulus describatur, cuius initium A , transeat per D pun-
ctum. Sed centrum reperies hoc modo. Connectantur
puncta AD linea, & angulus BAD , fiat æqualis ADE ,
& protracta DE , secabit AB in E , id erit centrum, sic
trahetur semicirculus ADC . Si igitur lineam BC in